

ЗАКОН

О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Глава прва

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује организација и надлежност јавних тужилаштава, услови и поступак за избор и престанак функције јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, права и дужности јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, вредновање рада јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, напредовање и дисциплинска одговорност јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца, обављање послова правосудне управе и тужилачке управе у јавним тужилаштвима, обезбеђивање средстава за рад јавних тужилаштава и друга питања од значаја за рад јавних тужилаштава.

Јавно тужилаштво

Члан 2.

Јавно тужилаштво је самостални државни орган који гони учиниоце кривичних дела и других кажњивих дела и предузима мере за заштиту уставности и законитости.

Јавно тужилаштво врши своју функцију на основу Устава, закона, потврђеног међународног уговора и прописа донетог на основу закона.

Оснивање и организација

Члан 3.

Републичко јавно тужилаштво је највише јавно тужилаштво у Републици Србији.

Седиште Републичког јавног тужилаштва је у Београду.

Оснивање, седишта и подручја других јавних тужилаштава уређују се законом.

Функција јавног тужилаштва

Члан 4.

Функцију јавног тужилаштва врше Републички јавни тужилац и други јавни тужиоци у складу са законом.

Самосталност у раду

Члан 5.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца је самосталан у вршењу својих овлашћења.

Забрањен је сваки утицај на рад јавног тужилаштва и на поступање у предметима од стране извршне и законодавне власти, коришћењем јавног положаја, средстава јавног информисања или на било који други начин којим може да се угрози самосталност у раду јавног тужилаштва.

Обележја јавног тужилаштва

Члан 6.

Јавно тужилаштво има печат који садржи назив и седиште јавног тужилаштва и назив и грб Републике Србије, у складу са посебним законима.

На згради у којој је смештено јавно тужилаштво морају бити истакнути назив јавног тужилаштва, грб и застава Републике Србије.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца у вршењу јавнотужилачке функције користе службену легитимацију и значку.

Образац, изглед и начин употребе службене легитимације и значке ближе ће се уредити Правилником о управи у јавним тужилаштвима.

Службени језик и писмо

Члан 7.

У јавним тужилаштвима у Републици Србији у службеној употреби су српски језик и ћирилично писмо.

Службена употреба других језика и писама уређује се законом на основу Устава.

Дужност достављања списа јавном тужилаштву

Члан 8.

Судови, други државни органи, органи јединица локалне самоуправе и аутономне покрајине, као и друге организације и правна лица дужни су да јавном тужилаштву на његов захтев, доставе списе и обавештења потребна за предузимање радњи за које је надлежно. Када јавно тужилаштво везује законски рок, дужни су да му списе неодложно доставе.

Дужност пружања података и објашњења јавном тужилаштву

Члан 9.

Сви су дужни да јавном тужилаштву, на његов захтев, непосредно пруже објашњења и податке који су му потребни за предузимање радњи на које је законом овлашћено.

Јавно тужилаштво дужно је да прима поднеске и изјаве о стварима из своје надлежности, а може да тражи и допуне и објашњења у вези с примљеним поднесцима и изјавама.

Обавештавање јавности

Члан 10.

Јавно тужилаштво може да упозна јавност о стању криминалитета и другим појавама које запази у раду, у складу са Правилником о управи у јавним тужилаштвима.

У границама својих законом одређених овлашћења и у складу с интересима поступка, водећи рачуна о заштити приватности учесника поступка, јавно тужилаштво може обавештавати јавност и о појединим предметима у којима поступа.

Значење израза у овом закону

Члан 11.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају значење:

1. „Јавнотужилачка функција” је функција јавног тужиоца и функција заменика јавног тужиоца;
2. „Јавни тужилац” је Републички јавни тужилац и други јавни тужиоци;
3. „Обавезно упутство” је налог непосредно вишег јавног тужиоца нижем јавном тужиоцу и налог јавног тужиоца заменику јавног тужиоца да предузме одређене радње у оквиру својих законских овлашћења;
4. „Први пут изабран” подразумева први избор на јавнотужилачку функцију.

Глава друга

УРЕЂЕЊЕ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА

1. ПОЈАМ И ВРСТЕ

Појам

Члан 12.

Јавно тужилаштво чине јавни тужилац, заменици јавног тужиоца и особље јавног тужилаштва.

Функцију јавног тужилаштва врши јавни тужилац.

Сви у јавном тужилаштву подређени су јавном тужиоцу.

Врсте јавних тужилаштава

Члан 13.

Јавно тужилаштво Републике Србије чине Републичко јавно тужилаштво, апелациона јавна тужилаштва, виша јавна тужилаштва, основна јавна тужилаштва и јавна тужилаштва посебне надлежности.

Јавна тужилаштва посебне надлежности су Тужилаштво за организовани криминал и Тужилаштво за ратне злочине.

Републичко јавно тужилаштво, Тужилаштво за организовани криминал и Тужилаштво за ратне злочине, оснивају се за територију Републике Србије.

Тужилаштво за организовани криминал и Тужилаштво за ратне злочине имају седиште у Београду.

Апелационо јавно тужилаштво оснива се за подручје апелационог суда.

Више јавно тужилаштво оснива се за подручје вишег суда, а основна јавна тужилаштва се оснивају за подручје основног суда.

Оснивање, седиште и подручја апелационих, виших и основних јавних тужилаштава уређују се посебним законом.

Јавно тужилаштво може имати посебно одељење, које се образује за гоњење одређених кривичних дела, у складу са посебним законом.

Тужилаштво за организовани криминал може имати одељења ван свог седишта, у складу са посебним законом.

Стварна надлежност

Члан 14.

Стварна надлежност јавног тужилаштва одређује се у складу са одредбама закона које важе за утврђивање стварне надлежности суда, осим када законом није друкчије одређено.

Месна надлежност

Члан 15.

Месна надлежност јавног тужилаштва одређује се у складу са законом којим се уређују седишта и подручја јавних тужилаштава.

2. ХИЈЕРАРХИЈА

Надређеност непосредно вишег јавног тужиоца нижем јавном тужиоцу

Члан 16.

Нижи јавни тужилац подређен је непосредно вишем јавном тужиоцу, а ниже јавно тужилаштво непосредно вишем јавном тужилаштву.

Основно јавно тужилаштво је ниже у односу на више јавно тужилаштво, а више јавно тужилаштво је ниже у односу на апелационо јавно тужилаштво. Јавно тужилаштво посебне надлежности и апелационо јавно тужилаштво је ниже у односу на Републичко јавно тужилаштво.

Сваки јавни тужилац је подређен Републичком јавном тужиоцу и свако јавно тужилаштво Републичком јавном тужилаштву.

Сукоб надлежности

Члан 17.

Сукоб надлежности између јавних тужилаца решава непосредно виши јавни тужилац који је надређен за јавне тужиоце који су у сукобу надлежности.

Сукоб надлежности између јавних тужилаца посебне надлежности међусобно и сукоб надлежности јавних тужилаца посебне надлежности и других јавних тужилаца решава Републички јавни тужилац.

Обавезна упутства непосредно вишег јавног тужиоца нижем јавном тужиоцу

Члан 18.

Непосредно виши јавни тужилац може издати нижем јавном тужиоцу обавезно упутство за поступање у појединим предметима када постоји сумња у ефикасност и законитост његовог поступања, а Републички јавни тужилац сваком јавном тужиоцу.

Обавезно упутство издаје се у писменој форми и мора садржати разлог и образложење за његово издавање.

Нижи јавни тужилац који сматра да је обавезно упутство незаконито и неосновано може изјавити приговор са образложењем Републичком јавном тужиоцу у року од осам дана од дана пријема упутства.

Приговор се подноси преко јавног тужиоца који је издао обавезно упутство и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита обавезно упутство које је издао.

Јавни тужилац који је изјавио приговор је дужан да поступа по упутству до одлуке непосредно вишег јавног тужиоца, односно одлуке Републичког јавног тужиоца.

Непосредно виши јавни тужилац, у поступку преиспитивања, може да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје обавезно упутство и у том случају приговор се не доставља Републичком јавном тужиоцу.

Републички јавни тужилац дужан је да донесе одлуку у року од 15 дана од дана пријема приговора на обавезно упутство.

Против обавезног упутства Републичког јавног тужиоца приговор није допуштен.

Деволуција

Члан 19.

Непосредно виши јавни тужилац може предузети све радње за које је овлашћен нижи јавни тужилац и тада је дужан да донесе образложено решење.

Нижи јавни тужилац који сматра да је решење непосредно вишег јавног тужиоца неосновано може изјавити приговор Републичком јавном тужиоцу у року од осам дана од дана пријема решења.

Приговор се подноси преко јавног тужиоца који је донео решење и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита решење које је издао. До доношења одлуке по приговору нижи јавни тужилац не може предузимати радње у предмету.

Непосредно виши јавни тужилац, у поступку преиспитивања, може да донесе одлуку којом ставља ван снаге своје решење и у том случају приговор се не доставља Републичком јавном тужиоцу.

Републички јавни тужилац дужан је да донесе одлуку у року од 15 дана од дана пријема приговора на решење.

Супституција

Члан 20.

Непосредно виши јавни тужилац може овластити нижег јавног тужиоца да поступа у ствари из надлежности другог нижег јавног тужиоца када је надлежни јавни тужилац спречен из правних или стварних разлога да поступа у поједином предмету и тада је дужан да донесе образложено решење.

Изузетно, Републички јавни тужилац може овластити Тужиоца за организовани криминал да поступа у поједином предмету из надлежности другог тужиоца ради ефикаснијег вођења поступка или других важних разлога и тада је дужан да донесе образложено решење. Против решења Републичког тужиоца приговор није допуштен.

Увид у предмете нижег јавног тужиоца

Члан 21.

Ради остваривања надређености, Републички јавни тужилац има право да изврши увид у сваки предмет, а непосредно виши јавни тужилац у сваки предмет нижег јавног тужиоца.

Захтев за увид доставља се нижем јавном тужиоцу који након тога неодложно доставља предмет непосредно вишем јавном тужиоцу.

Одговорност

Члан 22.

Републички јавни тужилац руководи радом и представља јавно тужилаштво.

Републички јавни тужилац одговоран је за рад јавног тужилаштва и за свој рад Народној скупштини.

Јавни тужилац одговара за рад јавног тужилаштва и за свој рад Републичком јавном тужиоцу и Народној скупштини, а нижи јавни тужилац и непосредно вишем јавном тужиоцу.

Заменици јавног тужиоца одговарају за свој рад јавном тужиоцу.

Надређеност јавног тужиоца заменику јавног тужиоца

Члан 23.

Заменик јавног тужиоца дужан је да изврши све радње које му јавни тужилац повери.

Заменик јавног тужиоца може без посебног овлашћења да предузме сваку радњу на коју је тужилац овлашћен.

Обавезна упутства јавног тужиоца заменику јавног тужиоца

Члан 24.

Јавни тужилац може своме заменику издати обавезна упутства за рад и поступање.

Обавезно упутство јавни тужилац издаје у писменој форми и мора да садржи образложење за његово издавање.

Заменик јавног тужиоца који сматра да је обавезно упутство незаконито и неосновано може изјавити приговор са образложењем непосредно вишем јавном тужиоцу у року од осам дана од дана пријема упутства.

Приговор се подноси преко јавног тужиоца који је издао обавезно упутство и који је дужан да у року од три дана од дана пријема приговора преиспита обавезно упутство које је издао.

Јавни тужилац, у поступку преиспитивања, може донети одлуку да стави ван снаге своје обавезно упутство и у том случају приговор се не доставља непосредно вишем јавном тужиоцу.

Заменик јавног тужиоца који је изјавио приговор је дужан да поступа по упутству до одлуке непосредно вишег јавног тужиоца.

Непосредно виши јавни тужилац дужан је да донесе одлуку у року од осам дана од дана пријема приговора на обавезно упутство.

Одлука непосредно вишег јавног тужиоца по приговору је коначна.

Општа упутства Републичког јавног тужиоца

Члан 25.

Републички јавни тужилац издаје у писменој форми општа обавезна упутства за поступање свих јавних тужилаца ради постизања законитости, делотворности и једнообразности у поступању.

Општа обавезна упутства Републички јавни тужилац може да изда и на предлог Колегијума Републичког јавног тужилаштва.

3. НАДЛЕЖНОСТ

Општа надлежност

Члан 26.

Код гоњења за кривична дела, привредне преступе и прекршаје, јавни тужилац поступа пред судом и другим државним органом, предузимајући радње на које је законом овлашћен.

Јавни тужилац поступа у парничном, управном, извршном, ванпарничном и другом поступку, вршећи при томе радње на које је посебним законима овлашћен.

Јавни тужилац поступа у границама своје стварне и месне надлежности, у оквиру надлежности органа пред којим поступа.

Захтев за одлагање и прекид извршења

Члан 27.

Јавни тужилац може захтевати одлагање или прекид извршења одлуке кад сматра да постоје разлози да се ванредним правним средством побија одлука донета у судском или другом поступку.

Захтев се подноси органу који дозвољава извршење одлуке, а ако је извршење почело – органу који га спроводи заједно са доказом да је уложио ванредно правно средство.

Последице усвајања захтева

Члан 28.

У случају усвајања захтева јавног тужиоца из члана 27. овог закона, одлагање или прекид извршења траје до доношења одлуке о ванредном правном средству јавног тужиоца.

Одлука о одлагању или прекиду извршења престаје да важи ако јавни тужилац у року од 30 дана од њеног пријема не уложи ванредно правно средство.

Надлежност Републичког јавног тужиоца

Члан 29.

Републички јавни тужилац врши надлежност јавног тужилаштва у оквиру права и дужности Републике Србије.

Републички јавни тужилац надлежан је да поступа пред свим судовима и другим органима у Републици Србији и да предузима све радње на које је јавно тужилаштво овлашћено.

Надлежан је и да:

1. улаже ванредна правна средства у складу са законом;
2. надзире рад јавних тужилаштва и спровођење упутстава, прати и проучава праксу јавних тужилаштва и судова;
3. предлаже програме стручног усавршавања јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца;
4. подноси извештаје Народној скупштини;
5. врши друге послове одређене законом.

У пословима из своје надлежности, Републички јавни тужилац поступа непосредно и преко својих заменика.

Надлежност апелационог и јавних тужилаца посебне надлежности

Члан 30.

Апелациони јавни тужилац врши надлежност апелационог јавног тужилаштва и надлежан је да поступа пред апелационим судом и другим судовима и органима на начин прописан законом, као и да надзире и усмерава основна и виша јавна тужилаштва са своје територије, у складу са овим законом.

Апелациони јавни тужилац у седишту Привредног апелационог суда поступа и пред тим судом.

Тужилац за организовани криминал и Тужилац за ратне злочине поступају пред надлежним судовима у првом и другом степену и врше друге послове у складу са законом.

Надлежност вишег и основног јавног тужиоца

Члан 31.

Виши јавни тужилац врши надлежност вишег јавног тужилаштва и надлежан је да поступа пред вишим судом и другим судовима и органима на начин прописан законом и да надзире и усмерава подручна основна јавна тужилаштва на начин прописан овим законом.

Основни јавни тужилац врши надлежност основног јавног тужилаштва и поступа пред основним судом.

Основни јавни тужилац у седишту привредног суда поступа и пред тим судом.

Преношење надлежности

Члан 32.

Ако јавно тужилаштво не може да врши надлежност, Републички јавни тужилац може пренети његову надлежност на друго јавно тужилаштво истог или вишег степена.

Преношење надлежности траје док се не створе услови за рад надлежног јавног тужилаштва.

Одлучивање о захтеву за изузеће

Члан 33.

Одлуку о изузећу заменика јавног тужиоца доноси јавни тужилац, а о захтеву за изузеће јавног тужиоца непосредно виши јавни тужилац.

Државно веће тужилаца доноси одлуку о изузећу Републичког јавног тужиоца, по прибављеном мишљењу Колегијума Републичког јавног тужилаштва.

4. УПРАВА У ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Руковођење пословима управе у јавном тужилаштву

Члан 34.

Јавни тужилац је носилац управе у јавном тужилаштву и одговоран је за правилан и благовремен рад јавног тужилаштва, у складу са законом и Правилником о управи у јавним тужилаштвима.

Јавни тужилац одређује организацију и рад јавног тужилаштва, одлучује о правима по основу рада заменика јавног тужиоца и о радним односима особља у јавном тужилаштву, отклања неправилност и одуговлачење у раду, стара се о одржавању самосталности у раду и угледу јавног тужилаштва и врши друге послове на које је овлашћен законом или другим прописом.

Замењивање јавног тужиоца у управи

Члан 35.

Јавног тужиоца који је одсутан или спречен да руководи јавним тужилаштвам замењује заменик јавног тужиоца одређен годишњим распоредом послова .

Ако није одређено или нема услова да се одреди ко руководи уместо јавног тужиоца, непосредно виши јавни тужилац одређује руководиоца из реда заменика јавних тужилаца.

Вршилац функције јавног тужиоца

Члан 36.

Ако јавном тужиоцу престане функција, Републички јавни тужилац поставља вршиоца функције јавног тужиоца док нови јавни тужилац не ступи на функцију, а највише на годину дана.

Вршиоца функције Републичког јавног тужиоца поставља Државно веће тужилаца.

Лични лист

Члан 37.

Државно веће тужилаца води лични лист за сваког јавног тужиоца, заменика јавног тужиоца и запосленог у јавном тужилаштву.

Податке које лични лист садржи Државном већу тужилаца прослеђује јавни тужилац и одговоран је за њихову тачност, као и лице на које се подаци односе ако их је оно саопштило.

Подаци које садржи лични лист јесу службена тајна и могу да се користе само у сврху примене овог закона.

Обавезе јавних тужилаца при достављању података потребних за вођење личних листова прописује Државно веће тужилаца.

Садржина личног листа

Члан 38.

Лични лист јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца садржи име, презиме, име родитеља, место, дан, месец и годину рођења, податке о пребивалишту, завршеном правном факултету, успеху на студијама, приправничкој пракси, правосудном испиту, кретању у служби, датуму навршења радног века, испуњавању норме, упућивању на рад у друго јавно тужилаштво, удаљавању са функције, дисциплинским мерама, престанку функције, објављеним стручним или научним радовима, вредновању рада, учешћу у програмима стручног усавршавања, знању страних језика и другим посебним знањима, имовинском стању, стамбеним приликама и друге податке везане за рад и положај јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца.

Лични лист запосленог у јавном тужилаштву садржи име и презиме и податке о рођењу, пребивалишту, завршеној школи, звању или занимању, вредновању рада, кретању у служби, објављеним радовима, учешћу у програмима стручног усавршавања, знању страних језика, имовинском стању, стамбеним приликама и друге податке.

Органи који имају податке који се уписују у лични лист дужни су да их доставе на захтев Државног већа тужилаца.

Образац и ближу садржину личних листова из ст. 1. и 2. овог члана прописује Државно веће тужилаца.

Правилник о управи у јавним тужилаштвима

Члан 39.

Правилником о управи у јавним тужилаштвима уређују се: однос јавног тужилаштва према другим државним органима, грађанима и јавности, начин вођења евиденција, начин расподеле предмета, руковање предметима, поступање са архивским материјалом и друга питања значајна за рад јавних тужилаштава.

Правилник о управи у јавним тужилаштвима доноси министар надлежан за правосудје, по прибављеном мишљењу Републичког јавног тужиоца.

Правилник о управи у јавним тужилаштвима објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Надзор над применом Правилника

Члан 40.

Министарство надлежно за правосуђе врши надзор над применом Правилника о управи у јавним тужилаштвима.

Министарство надлежно за правосуђе може у вршењу послова надзора од јавних тужилаштава тражити извештаје и податке.

Лице које врши надзор може бити само оно које испуњава услове за избор заменика јавног тужиоца у тужилаштву чији рад надзире.

Последице надзора

Члан 41.

Записник о извршеном надзору доставља се јавном тужиоцу тужилаштва у коме је вршен надзор, непосредно вишем јавном тужиоцу и министру надлежном за правосуђе.

Јавни тужилац је дужан да непосредно вишег јавног тужиоца, Републичког јавног тужиоца и министра надлежног за правосуђе обавести о мерама предузетим да се уочени недостаци отклоне, роковима за отклањање недостатака, као и разлозима због којих су недостаци и пропусти настали.

Рок за обавештавање одређује се Правилником о управи у јавним тужилаштвима.

Глава трећа

ПРАВОСУДНА УПРАВА

Послови правосудне управе у тужилаштву

Члан 42.

У правосудну управу спадају послови којима се обезбеђује вршење послова у јавним тужилаштвима, посебно обезбеђивање материјалних, финансијских, просторних и других услова за рад јавних тужилаштава, обезбеђују финансијска средства за стручно усавршавање јавних тужилаца, заменика јавних тужилаца и особља, прописивање стандарда за простор и опрему у јавном тужилаштву, давање сагласности на акт о унутрашњем уређењу и систематизацији јавног тужилаштва и други послови.

Надлежност у пословима правосудне управе

Члан 43.

Послове правосудне управе врши министарство надлежно за правосуђе, изузев послова правосудне управе који се односе на обезбеђивање финансијских услова за рад јавних тужилаштава, које обавља Државно веће тужилаца, у складу са одредбом члана 127. овог закона.

Министарство надлежно за правосуђе може у вршењу послова правосудне управе од јавних тужилаштава тражити извештаје и податке.

Забрана утицаја на самосталност јавног тужилаштва

Члан 44.

Ништав је сваки појединачни акт правосудне управе, којим се дира у самосталност јавног тужилаштва.

Ништавост акта из става 1. овог члана утврђује Управни суд.

Глава четврта

ПОЛОЖАЈ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА И ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

1. ОСНОВНА ПРАВА И ОБАВЕЗЕ

Самосталност јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца

Члан 45.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца су у вршењу функције самостални од извршне и законодавне власти.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца дужни су да очувају поверење у своју самосталност у раду.

Нико изван јавног тужилаштва нема право да одређује послове јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца, нити да утиче на одлучивање у предметима.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца своје одлуке морају да образлажу само надлежном јавном тужиоцу.

Непристрасност

Члан 46.

Функција јавног тужиоца врши се у јавном интересу ради обезбеђивања примене Устава и закона, при чему се мора обезбедити поштовање и заштита људских права и основних слобода.

Функција јавног тужиоца мора се вршити непристрасно.

Етички кодекс

Члан 47.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца у вршењу своје функције поступају у складу са Етичким кодексом, који доноси Државно веће тужилаца.

Јавност рада

Члан 48.

Рад јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца је јаван, осим ако законом није другачије прописано.

Забрана политичког деловања и послови неспојиви са јавнотужилачком функцијом

Члан 49.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити чланови политичких странака, нити политички деловати на други начин.

Службе, послови и поступци неспојиви са јавнотужилачком функцијом одређују се законом.

Материјална независност и права из радног односа

Члан 50 .

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца имају право на плату довољну да обезбеди њихову самосталност и сигурност њихових породица.

Плата носилаца јавнотужилачке функције мора бити у складу са достојанством јавнотужилачке функције и теретом одговорности.

Плата носилаца јавнотужилачке функције уређује се овим законом.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца остварују права из радног односа у складу са прописима који уређују права из радног односа изабраних лица, ако овим законом није друкчије одређено.

Имунитет

Члан 51.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити позвани на одговорност за изражено мишљење у вршењу тужилачке функције, осим ако се ради о кривичном делу кршења закона од стране јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца не могу бити лишени слободе у поступку покренутом због кривичног дела учињеног у вршењу тужилачке функције, односно службе, без одобрења надлежног одбора Народне скупштине.

Одговорност за штету

Члан 52.

За штету коју јавни тужилац и заменик јавног тужиоца проузрокују незаконитим или неправилним радом одговара Република Србија.

Кад је коначном одлуком Уставног суда, правоснажном судском одлуком, односно поравнањем пред судом или другим надлежним органом утврђено да је штета проузрокована намерно или крајњом непажњом Република Србија може тражити од јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца накнаду исплаћеног износа.

Право на удруживање

Члан 53.

Јавни тужиоци, заменици јавних тужилаца, тужилачки помоћници и приправници имају право да се удружују ради заштите својих интереса и предузимају мере за очување своје самосталности у раду.

Државно веће тужилаца и надређени јавни тужилац предузимају мере да лица из става 1. овог члана несметано остварују право на удруживање.

Стручно усавршавање

Члан 54.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца имају право и обавезу на стручно усавршавање о трошку Републике Србије, на начин уређен законом.

2. ТРАЈАЊЕ ФУНКЦИЈЕ

Трајање функције јавног тужиоца

Члан 55.

Јавни тужилац се бира из реда јавних тужилаца или заменика јавних тужилаца, односно међу лицима која испуњавају прописане услове за избор, на период од шест година и може бити поново биран.

Јавни тужилац коме функција престане на лични захтев или ако не буде поново изабран, обавезно се бира на функцију заменика јавног тужиоца коју је обављао пре избора. Уколико је биран за јавног тужиоца вишег степена из нижег јавног тужилаштва, тада се након престанка функције јавног тужиоца обавезно бира на функцију заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву вишег степена, којим је руководио. Ако је јавни тужилац изабран међу лицима која нису били заменици јавног тужиоца, након престанка функције, такво лице се обавезно бира на функцију заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву у којем је био јавни тужилац. Одлуку о избору доноси Државно веће тужилаца.

Пре истека времена на који је биран или пре навршења радног века функција јавног тужиоца може престати само под условима и из разлога предвиђеним овим законом.

Трајање функције заменика јавног тужиоца

Члан 56.

Мандат заменика јавног тужиоца који је први пут изабран на функцију траје три године, а сваки наредни избор је трајан.

Пре истека времена на који је биран или пре навршења радног века функција заменику јавног тужиоца може престати само под условима и из разлога предвиђеним овим законом.

Настављање функције

Члан 57.

Ако јавно тужилаштво буде укинута, односно буде смањен број заменика у јавном тужилаштву, јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца настављају да врше функцију заменика јавног тужиоца у јавном тужилаштву које одреди Државно веће тужилаца, на предлог Републичког јавног тужиоца.

3. УДАЉЕЊЕ СА ФУНКЦИЈЕ

Разлози за удаљење

Члан 58.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца удаљују се са функције кад им је одређен притвор.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца могу бити удаљени са функције кад је покренут поступак за њихово разрешење или кривични поступак за дело због кога могу бити разрешени.

Одлучивање о удаљењу

Члан 59.

Одлуку о обавезном удаљењу заменика јавног тужиоца доноси јавни тужилац, а о обавезном удаљењу јавног тужиоца непосредно виши јавни тужилац.

Ако удаљење није обавезно одлуку доноси Републички јавни тужилац.

Одлуку о удаљењу Републичког јавног тужиоца доноси Државно веће тужилаца.

Право на приговор

Члан 60.

Против одлуке Републичког јавног тужиоца о удаљењу када оно није обавезно, јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право приговора Државном већу тужилаца.

Против одлуке Државног већа тужилаца о удаљењу када оно није било обавезно, Републички јавни тужилац има право приговора надлежном одбору Народне скупштине.

Приговор из ст. 1. и 2. овог члана подноси се у року од три дана, а надлежни орган доноси одлуку по приговору у року од 30 дана.

Изјављени приговор из ст. 1. и 2. овог члана не задржава извршење одлуке.

Трајање удаљења

Члан 61.

Удаљење са функције траје до укидања притвора, правоснажног окончања поступка за разрешење или правоснажног окончања кривичног поступка.

Републички јавни тужилац или Државно веће тужилаца могу укинути одлуку о удаљењу пре окончања поступка за разрешење.

4. ПРЕМЕСТАЈ И УПУЋИВАЊЕ

Премештај

Члан 62.

Заменик јавног тужиоца може бити трајно премештен у друго јавно тужилаштво истог степена, само уз своју писмену сагласност.

Решење о премештају доноси Републички јавни тужилац.

У случају из члана 57. овог закона, заменик јавног тужиоца може бити премештен и без своје сагласности, на основу одлуке Државног већа тужилаца.

Заменик јавног тужиоца наставља трајно да обавља функцију у јавном тужилаштву у које је премештен.

Упућивање

Члан 63.

Заменик јавног тужиоца може, уз своју писмену сагласност, бити упућен у друго јавно тужилаштво најдуже на једну годину. На предлог јавног тужиоца посебне надлежности, заменик јавног тужиоца може, уз своју писмену сагласност, бити упућен у јавно тужилаштво посебне надлежности најдуже на четири године.

Када се заменик јавног тужиоца упућује у тужилаштво вишег степена, мора испуњавати услове за избор за заменика јавног тужиоца тужилаштва у које се упућује.

Изузетно, заменик јавног тужиоца може бити упућен и без своје сагласности у друго јавно тужилаштво истог или нижег степена, због недовољног броја заменика јавног тужиоца у другом јавном тужилаштву.

Упућивање из става 3. овог члана може трајати најдуже једну годину.

Решење о упућивању доноси Републички јавни тужилац.

Упућивање у други државни орган, институцију надлежну за обуку у правосуђу или међународну организацију

Члан 64.

Заменик јавног тужиоца може бити упућен, ради обављања стручних послова, у Државно веће тужилаца, министарство надлежно за правосуђе, институцију надлежну за обуку у правосуђу и међународну организацију у области правосуђа.

Упућивање из става 1. овог члана врши се на предлог руководиоца органа, односно институције или организације у коју се заменик јавног тужиоца упућује, по прибављеном мишљењу јавног тужиоца у коме заменик јавног тужиоца врши своју функцију, уз писмену сагласност заменика јавног тужиоца.

Упућивање може трајати најдуже три године.

Решење о упућивању доноси Државно веће тужилаца.

5. НЕСПОЈИВОСТ ТУЖИЛАЧКЕ ФУНКЦИЈЕ СА ДРУГИМ ФУНКЦИЈАМА, ПОСЛОВИМА ИЛИ ПРИВАТНИМ ИНТЕРЕСИМА

Однос других функција, послова или приватних интереса са функцијом јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца

Члан 65.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца не могу бити на функцији у органима који доносе прописе, и органима извршне власти, јавним службама и органима покрајинске аутономије и јединица локалне самоуправе, бити чланови политичке странке, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правне услуге или давати правне савете уз накнаду.

Са јавнотужилачком функцијом неспојиви су и друге функције, послови или приватни интереси који су супротни достојанству и самосталности јавног тужилаштва или штете његовом угледу.

Државно веће тужилаца утврђује друге функције и послове који су у супротности са достојанством, односно нарушавају самосталност или штете угледу јавног тужилаштва.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца може, ван радног времена, да се без посебног одобрења бави наставном и научном делатношћу, уз накнаду.

У случајевима одређеним законом, јавни тужилац и заменик јавног тужиоца може, у току радног времена, да обавља наставну и научну делатност.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца може бити упућен на студијско, односно друго стручно путовање у иностранство, на основу одлуке Државног већа тужилаца, уз прибављено мишљење непосредно вишег јавног тужиоца, односно јавног тужиоца, при чему се посебно узимају у обзир оцене о раду из личног листа јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца, као и познавање страног језика.

Дужност обавештавања

Члан 66.

Заменик јавног тужиоца је дужан да писмено обавести јавног тужиоца о другој функцији, послу или приватном интересу за које постоји могућност да су неспојиви са његовом функцијом, као и о послу или приватном интересу чланова своје уже породице за које постоји могућност да су неспојиви са његовом функцијом.

Јавни тужилац о таквој својој функцији, послу или приватном интересу обавештава непосредно вишег јавног тужиоца, а Републички јавни тужилац обавештава Државно веће тужилаца.

Покретање поступка

Члан 67.

Јавни тужилац је дужан да покрене поступак одлучивања о неспојивости функције нижег јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца пред Републичким јавним тужиоцем, када сазна и оцени да је вероватно постојање разлога из члана 65. ст. 1. до 3. овог закона.

Државно веће тужилаца покреће и води поступак одлучивања о неспојивости функције Републичког јавног тужиоца са другим функцијама, пословима или његовим приватним интересима.

Одлучивање о неспојивости

Члан 68.

Када Републички јавни тужилац утврди да су друга функција или посао који врши јавни тужилац или заменик јавног тужиоца или приватни интерес који остварује неспојиви са јавнотужилачком функцијом, а не постоје разлози за разрешење, о томе обавештава непосредно вишег јавног тужиоца, јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца на кога се одлука о неспојивости односи.

Када Државно веће тужилаца утврди да су друга функција или посао које врши Републички јавни тужилац или приватни интерес који остварује неспојиви са јавнотужилачком функцијом о томе обавештава Републичког јавног тужиоца, а ако постоје разлози за разрешење о томе обавештава Владу.

Државно веће тужилаца, односно Републички јавни тужилац из ст. 1. и 2. овог члана дужни су да поднесу дисциплинску пријаву.

6. МАТЕРИЈАЛНИ ПОЛОЖАЈ

Основна плата

Члан 69.

Плата јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца одређује се на основу основне плате.

Основна плата одређује се множењем коефицијената за обрачун и исплату плата са основицом за обрачун и исплату плата.

Основица за обрачун и исплату плата јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца једнака је основици за обрачун и исплату плата судија.

Коефицијент за обрачун и исплату плате одређује се тиме што се сваки заменик јавног тужиоца разврстава у једну од пет платних група.

Основна плата, према овом закону, јесте вредност у коју се не урачунава проценат за вредновање минулог рада.

Платне групе

Члан 70.

Заменици јавних тужилаца су разврстани у четири платне групе, које су изражене у коефицијентима.

У првој платној групи су заменици основних јавних тужилаца.

У другој платној групи су заменици виших јавних тужилаца и заменици тужилаца посебне надлежности.

У трећој платној групи су заменици апелационих тужилаца.

У четвртој платној групи су заменици Републичког јавног тужиоца.

У петој платној групи је Републички јавни тужилац.

Коефицијенти

Члан 71.

Прва платна група има коефицијент 3,00.

Друга платна група има коефицијент 3,50.

Трећа платна група има коефицијент 4,00.

Четврта платна група има коефицијент 5,00.

Пета платна група има коефицијент 6,00.

Основна плата јавног тужиоца

Члан 72.

Основна плата јавног тужиоца једнака је основној плати председника суда опште надлежности пред којим јавни тужилац поступа.

Основна плата Тужиоца за ратне злочине једнака је плати председника вишег суда пред којим тај тужилац поступа.

Основна плата Републичког јавног тужиоца једнака је плати председника Врховног касационог суда.

Плата у случају премештаја, односно упућивања и увећање основне плате

Члан 73.

Заменик јавног тужиоца који је премештен, односно упућен у друго јавно тужилаштво, министарство надлежно за правосуђе, установу или међународну организацију има право на основну плату заменика јавног тужиоца тог јавног тужилаштва, односно основну плату у министарству надлежном за правосуђе, установи или међународној организацији у коју је премештен, односно упућен, ако је за њега повољнија.

Накнаде и остала примања заменика јавног тужиоца који је премештен, односно упућен у друго јавно тужилаштво, министарство надлежно за правосуђе, установу или међународну организацију прописује Државно веће тужилаца, уз сагласност министарства надлежног за правосуђе.

Основна плата заменика јавних тужилаца који обавља функцију у јавном тужилаштвоу у коме се не могу попунити места заменика јавних тужилаца може се увећати до 50%, на основу одлуке Државног већа тужилаца.

Основна плата јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца који поступа у предметима кривичних дела са елементом организованог криминала и ратног злочина, може се увећати до 100%, на основу одлуке Државног већа тужилаца.

Глава пета

ИЗБОР

Основна правила за избор јавног тужиоца

Члан 74.

Јавног тужиоца, на предлог Владе, бира Народна скупштина на период од шест година и може бити поново биран. О предложеним кандидатима за Републичког јавног тужиоца прибавља се мишљење надлежног одбора Народне скупштине.

Влада предлаже Народној скупштини једног или више кандидата за избор на функцију јавног тужиоца.

Кандидате из става 2. овог члана Влада предлаже са листе кандидата које утврђује Државно веће тужилаца.

Државно веће тужилаца доставља Влади листу једног или више кандидата за избор на функцију јавног тужиоца. У случају да Државно веће тужилаца предложи Влади само једног кандидата, Влада може вратити предлог Државном већу тужилаца.

Уколико Републички јавни тужилац не буде поново изабран на исту функцију када му престане мандат или му је функција Републичког јавног тужиоца престала на лични захтев, обавезно се бира за заменика Републичког јавног тужиоца. Одлуку о избору доноси Државно веће тужилаца.

Уколико јавни тужилац не буде поново изабран на исту функцију када му престане мандат или му је функција јавног тужиоца престала на лични захтев, бира се за заменика јавног тужиоца у смислу члана 55. став 2. овог закона.

Основна правила за избор заменика јавног тужиоца

Члан 75.

Народна скупштина, на предлог Државног већа тужилаца, бира за заменика јавног тужиоца лице које се први пут бира на ову функцију на период од три године.

За заменика јавног тужиоца који се први пут бира, Народна скупштина бира између једног или више кандидата које предложи Државно веће тужилаца.

Државно веће тужилаца бира заменике јавних тужилаца за трајно обављање функције, у истом или другом јавном тужилаштву.

Државно веће тужилаца одлучује и о избору заменика јавних тужилаца који су на сталној функцији у друго или више јавно тужилаштво.

Број заменика јавних тужилаца за свако јавно тужилаштво утврђује Државно веће тужилаца, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за правосуђе.

1. УСЛОВИ ЗА ИЗБОР

Општи услови

Члан 76.

За јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца може бити изабран држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за рад у државним

органима, који је завршио правни факултет, положио правосудни испит и достојан је функције јавног тужиоца.

Посебни услови

Члан 77.

За јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца може бити изабрано лице које, поред општих услова, има радно искуство у правној струци након положеног правосудног испита, и то:

- четири године за основног јавног тужиоца и три године за заменика основног јавног тужиоца;
- седам година за вишег јавног тужиоца и шест година за заменика вишег јавног тужиоца;
- десет година за апелационог јавног тужиоца и јавног тужиоца посебне надлежности и осам година за заменике апелационог јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца посебне надлежности;
- дванаест година за Републичког јавног тужиоца и једанаест година за заменика Републичког јавног тужиоца.

2. ПОСТУПАК ЗА ИЗБОР

Оглашавање избора

Члан 78.

Избор јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца оглашава Државно веће тужилаца.

Оглас се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије” и другом средству јавног обавештавања које покрива територију целе Републике Србије.

Подношење пријава

Члан 79.

Пријаве се подnose Државном већу тужилаца у року од 15 дана од дана објављивања огласа.

Уз пријаве се подnose докази о испуњењу услова за избор, уколико се већ не налазе у јавном тужилаштву.

Прибављање података и мишљења

Члан 80.

Државно веће тужилаца прибавља податке и мишљења о стручности, способности у раду и достојности кандидата.

Подаци и мишљења прибављају се од органа и организација у којима је кандидат радио у правној струци.

Разговор са кандидатима

Члан 81.

Пре доношења одлуке о избору Државно веће тужилаца може обавити разговор са пријављеним кандидатом.

Предлагање и избор

Члан 82.

При предлагању и избору кандидата за јавнотужилачку функцију Државно веће тужилаца узима у обзир стручност, оспособљеност и достојност кандидата, а према критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које прописује Државно веће тужилаца, у складу са законом. Приликом избора и предлагања кандидата за јавнотужилачку функцију забрањена је дискриминација по било ком основу.

При избору и предлагању за избор јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине који је у службеној употреби у суду.

Сваки предлог, односно одлука о избору које доноси Државно веће тужилаца мора бити образложена.

3. ЗАКЛЕТВА И СТУПАЊЕ НА ФУНКЦИЈУ

Полагање заклетве

Члан 83.

Републички јавни тужилац полаже заклетву пред Народном скупштином.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца који се први пут бира пре ступања на функцију полаже заклетву пред председником Народне скупштине.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца који је изабран из реда јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца не полаже поново заклетву.

Текст заклетве

Члан 84.

Текст заклетве гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу јавнотужилачку функцију вршити предано, савесно и непристрасно и штитити уставност и законитост, људска права и грађанске слободе”.

Ступање на функцију

Члан 85.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца ступају на функцију на свечаној седници у јавном тужилаштву за које су изабрани.

Ступањем на функцију престаје им друга функција у јавном тужилаштву.

Кад се сматра да није било избора

Члан 86.

Сматра се да јавни тужилац и заменик јавног тужиоца није изабран ако без оправданог разлога не ступи на функцију у року од 30 дана од дана избора на функцију, о чему одлуку доноси Републички јавни тужилац.

На одлуку из става 1. овог члана допуштен је приговор Државном већу тужилаца у року од осам дана.

О одлуци Републичког јавног тужиоца и Државног већа тужилаца обавештава се Народна скупштина, у случају када је надлежна за избор јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца.

Одлуку о разлозима за неступање на функцију Републичког јавног тужиоца доноси Државно веће тужилаца, а одлуку о приговору надлежни одбор Народне скупштине.

Глава шеста

ПРЕСТАНАК ФУНКЦИЈЕ

Сви разлози за престанак функције

Члан 87.

Функција јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца престаје на лични захтев, кад наврши радни век, кад трајно изгуби радну способност или кад буде разрешен.

Јавном тужиоцу функција престаје и ако не буде поново изабран, а заменику јавног тужиоца ако не буде изабран на сталну функцију.

1. УТВРЂИВАЊЕ РАЗЛОГА ЗА ПРЕСТАНАК ФУНКЦИЈЕ

Престанак функције на лични захтев

Члан 88.

Јавни тужилац подноси писмени захтев за престанак функције Народној скупштини, о чему обавештава Државно веће тужилаца.

Заменик јавног тужиоца подноси писмени захтев за престанак функције Државном већу тужилаца.

Захтев може бити повучен док функција јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца не престане одлуком Народне скупштине, односно Државног већа тужилаца.

Ако о захтеву за престанак функције не буде одлучено у року од 30 дана, сматра се да је функција јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца престала истеком рока од 30 дана од дана подношења захтева.

Навршење радног века

Члан 89.

Јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца престаје функција кад наврше 65 година живота или 40 година стажа осигурања, по сили закона.

Изузетно, по захтеву Републичког јавног тужиоца, Државно веће тужилаца може, јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца продужити радни век за још две године, уз његову сагласност.

Јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца се може продужити радни век само због завршавања рада на започетим предметима.

Трајни губитак радне способности

Члан 90.

Јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца престаје функција јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца када се на основу мишљења стручне комисије надлежног органа утврди да је због здравственог стања неспособан за вршење функције.

Одлуку за упућивање на обавезан здравствени преглед доноси Државно веће тужилаца, на предлог јавног тужиоца, непосредно вишег јавног тужиоца и самог јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца.

Надлежност и покретање поступка

Члан 91.

Поступак за утврђивање разлога за престанак функције јавног тужиоца на лични захтев, услед навршења радног века или трајног губитка способности за обављање функције, води Државно веће тужилаца.

О утврђеним разлозима Државно веће тужилаца доноси одлуку коју доставља Народној скупштини ради одлучивања о престанку функције јавног тужиоца.

Утврђивање разлога за престанак функције заменика јавног тужиоца на лични захтев, услед навршења радног века или трајног губитка способности за обављање функције, врши Државно веће тужилаца и о томе доноси одлуку.

Одлука из става 3. овог члана садржи разлоге за престанак функције и датум престанка функције.

2. УТВРЂИВАЊЕ РАЗЛОГА ЗА РАЗРЕШЕЊЕ

Разлози за разрешење

Члан 92.

Јавни тужилац и заменик јавног тужиоца разрешавају се кад су правноснажно осуђени за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци или за кажњиво дело које их чини недостојним јавнотужилачке функције, кад нестручно врши функцију или због учињеног тешког дисциплинског прекршаја.

Посебно о нестручном вршењу функције

Члан 93.

Нестручним се сматра недовољно успешно вршење јавнотужилачке функције, ако јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца добије оцену „не задовољава“, сходно критеријумима и мерилима за вредновање рада јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца.

Надлежност и покретање поступка за разрешење

Члан 94.

Иницијативу за разрешење јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца може поднети свако лице.

Поступак за разрешење покреће се предлогом јавног тужиоца, непосредно вишег јавног тужиоца, Републичког јавног тужиоца, министра надлежног за правосуђе, органа надлежних за вредновање рада и Дисциплинске комисије.

Разлоге за разрешење утврђује Државно веће тужилаца.

Поступак пред Државним већем тужилаца

Члан 95.

Државно веће тужилаца утврђује чињенице и одлучује у поступку затвореном за јавност.

Државно веће тужилаца дужно је да спроведе поступак и донесе одлуку у року од 45 дана од дана достављања акта којим се поступак покреће.

Одлука Државног већа тужилаца мора бити образложена.

Одлука Државног већа тужилаца којом су утврђени разлози за разрешење јавног тужиоца доставља се Влади.

Положај јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца у поступку

Члан 96.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право да одмах буде обавештен о разлозима за покретање поступка, да се упозна с предметом, пратећом документацијом и током поступка и да сам или преко заступника пружи објашњења и доказе за своје наводе.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право да своје наводе усмено изложи пред Државним већем тужилаца.

3. ОДЛУКА О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ

Доношење одлуке

Члан 97.

Одлуку о престанку функције јавног тужиоца доноси Народна скупштина, при чему одлуку о разрешењу доноси на предлог Владе.

Влада предлаже разрешење јавног тужиоца на основу разлога за разрешење утврђених од стране Државног већа тужилаца.

Одлуку о престанку функције заменика јавног тужиоца доноси Државно веће тужилаца.

Јавнотужилачка функција престаје оног дана који Народна скупштина, односно Државно веће тужилаца наведе у својој одлуци, изузев у случају из члана 88. став 4. и члана 89. став 1. овог закона.

Одлука о престанку функције објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије.”

Жалба Уставном суду

Члан 98.

Против одлуке Народне скупштине, односно Државног већа тужилаца о престанку функције, јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право жалбе Уставном суду, у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Уставни суд својом одлуком може одбити жалбу или усвојити жалбу и поништити одлуку о престанку функције.

Одлука Уставног суда је коначна.

Глава седма

ВРЕДНОВАЊЕ РАДА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА И ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

Појам

Члан 99.

Вредновање рада јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца представља основ за избор, обавезну обуку и разрешење.

Вредновање рада врши се на основу јавно објављених, објективизираних и јединствених критеријума заснованих на примењивим и упоредивим мерилима које утврђује Државно веће тужилаца Правилником о критеријумима и мерилима вредновања рада.

Период за који се врши вредновање

Члан 100.

Рад јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца на сталној функцији редовно се вреднује једном у три године, а заменика јавног тужиоца који је први пут изабран једном годишње.

Изузетно, на основу одлуке Државног већа тужилаца, рад јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца може се вредновати и ванредно.

Оцене

Члан 101.

Вредновање се изражава оценом.

Оцене су: „изузетно успешно обавља јавнотужилачку функцију”, „успешно обавља јавнотужилачку функцију” и „не задовољава”.

Оцена се уписује у лични лист јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право приговора Државном већу тужилаца у року од 15 дана од дана достављања одлуке о вредновању рада, која мора бити образложена.

Поступак вредновања

Члан 102.

Вредновање рада јавног тужиоца врши непосредно виши јавни тужилац, уз прибављено мишљење колегијума непосредно вишег јавног тужилаштва.

Вредновање рада заменика јавног тужиоца врши јавни тужилац, уз прибављено мишљење колегијума јавног тужилаштва.

Приликом вредновања рада узимају се у обзир периодични извештаји о прегледу рада јавних тужилаштава.

Глава осма

ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ И ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК

Дисциплински прекршај

Члан 103.

Дисциплински прекршај је несавесно вршење јавнотужилачке функције или понашање јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца недостојно јавнотужилачке функције, а који је прописан овим законом.

Дисциплински прекршаји

Члан 104.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца чини дисциплински прекршај ако:

- не израђује јавнотужилачке одлуке и не улаже редовна и ванредна правна средства у прописаном року;
- учестало пропушта или касни на заказане претресе, расправе и друге процесне радње у предметима који су му додељени у рад;
- пропусти да тражи изузеће у предметима где за то постоје законски разлози;
- одбије вршење послова и задатака који су му поверени;
- не извршава писмена упутства надређеног јавног тужиоца;
- очигледно крши обавезе правилног поступања према судијама у поступку, странкама, њиховим правним заступницима, сведоцима, особљу или колегама;
- се упушта у непримерене односе са странкама или њиховим правним заступницима у поступку који води;
- даје непотпуне или нетачне податке од значаја за рад Државног већа тужилаца у поступку избора и разрешења јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, утврђивања дисциплинске одговорности и другим питањима из његове надлежности;
- крши начело непристрасности и угрожава поверење грађана у јавно тужилаштво;
- обавља активности које су законом одређене као неспојиве са јавнотужилачком функцијом;

- прихвата поклоне супротно прописима који регулишу сукоб интереса;
- не поштује радно време;
- ако значајно крши одредбе Етичког кодекса;
- неоправдано не похађа обавезне програме обуке.

Тежак дисциплински прекршај постоји ако је услед дисциплинског прекршаја из става 1. овог члана дошло до озбиљног поремећаја у вршењу јавнотужилачке функције или обављања радних задатака у јавном тужилаштву или до тешког нарушавања угледа и поверења јавности у јавно тужилаштво, а нарочито застаревања кривичног гоњења, као и у случају поновљеног дисциплинског прекршаја.

Под поновљеним дисциплинским прекршајем из става 2. овог члана сматра се три пута правноснажно утврђена одговорност јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца за дисциплински прекршај.

Дисциплинске санкције

Члан 105.

Дисциплинске санкције су: јавна опомена, умањење плате до 50% до једне године и забрана напредовања у трајању од три године.

Дисциплинска санкција изриче се сразмерно тежини учињеног дисциплинског прекршаја.

Јавна опомена може бити изречена само када се први пут утврди одговорност јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца за дисциплински прекршај.

Дисциплински органи

Члан 106.

Дисциплински органи су: Дисциплински тужилац и његови заменици и Дисциплинска комисија, које образује Државно веће тужилаца.

Чланове дисциплинских органа именује Државно веће тужилаца из реда јавних тужилаца, односно заменика јавних тужилаца.

Састав, услове за именовање, трајање мандата и начин престанка дужности, начин рада и одлучивања у дисциплинским органима, уређује Државно веће тужилаца, својим актом, који се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Дисциплински поступак

Члан 107.

Дисциплински поступак води Дисциплинска комисија на предлог Дисциплинског тужиоца.

Предлог за вођење дисциплинског поступка, Дисциплински тужилац подноси на основу дисциплинске пријаве.

Дисциплински поступак је хитан и затворен за јавност, изузев уколико јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца у односу на кога се поступак води не захтева да поступак буде јаван.

Вођење дисциплинског поступка застарева у року од годину дана од дана када је дисциплински прекршај учињен.

Одлуке Дисциплинског тужиоца

Члан 108.

Дисциплински тужилац може да одбаци дисциплинску пријаву као неосновану или да је прихвати и поднесе предлог за вођење дисциплинског поступка.

Положај јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца у дисциплинском поступку

Члан 109.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право да одмах буде обавештен о предлогу Дисциплинског тужиоца, да се упозна са предметом и пратећом документацијом и да сам или преко заступника пружи објашњења и доказе за своје наводе.

Јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца има право да своје наводе усмено изложи пред Дисциплинском комисијом.

Одлуке Дисциплинске комисије

Члан 110.

Након спроведеног дисциплинског поступка, Дисциплинска комисија може да одбије предлог Дисциплинског тужиоца или да усвоји предлог и изрекне дисциплинску санкцију.

Против одлуке Дисциплинске комисије, Дисциплински тужилац и јавни тужилац, односно заменик јавног тужиоца против кога се води дисциплински поступак, могу изјавити жалбу Државном већу тужилаца, у року од осам дана од дана достављања одлуке.

Одлуке Државног већа тужилаца

Члан 111.

Одлучујући по жалби, Државно веће тужилаца може да потврди првостепену одлуку Дисциплинске комисије или да је преиначи.

Државно веће тужилаца је дужно да о жалби одлучи у року од 30 дана од дана достављања жалбе.

Одлука Државног већа тужилаца је коначна.

Правноснажна одлука којом је изречена дисциплинска санкција уписује се у лични лист јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца.

Глава девета

КОЛЕГИЈУМ ЈАВНОГ ТУЖИЛАШТВА

Састав колегијума јавног тужилаштва

Члан 112.

Колегијум јавног тужилаштва сачињавају јавни тужилац и сви заменици јавног тужиоца у том јавном тужилаштву.

Сазивање колегијума јавног тужилаштва

Члан 113.

Колегијум јавног тужилаштва сазива и њиме руководи јавни тужилац или заменик јавног тужиоца којег он одреди.

Јавни тужилац је дужан да сазове колегијум јавног тужилаштва на захтев најмање трећине својих заменика.

Начин рада и одлучивања

Члан 114.

Колегијум јавног тужилаштва одлучује ако је присутно најмање две трећине заменика јавног тужиоца, а одлука је пуноважна ако за њу гласа већина присутних чланова.

Надлежност колегијума јавног тужилаштва

Члан 115.

Колегијум јавног тужилаштва:

- даје мишљење Државном већу тужилаца о кандидатима за заменике јавног тужиоца у свом или непосредно нижем јавном тужилаштву;
- даје мишљење Државном већу тужилаца о кандидатима за јавне тужиоце у непосредно нижем јавном тужилаштву;
- разматра извештај о раду јавног тужилаштва за претходну годину;
- разматра питања од значаја за стручно усавршавање и организацију јавног тужилаштва;
- врши и друге послове у складу са Правилником о управи у јавном тужилаштву.

Колегијум Републичког јавног тужилаштва

Члан 116.

Колегијум Републичког јавног тужилаштва чине Републички јавни тужилац и сви заменици Републичког јавног тужиоца.

Поред надлежности из члана 115. овог закона, Колегијум Републичког јавног тужилаштва:

- даје мишљење о нацртима закона или других прописа од значаја за рад јавног тужилаштва или обављање јавнотужилачке функције;

- даје мишљење Државном већу тужилаца у поступку решавања захтева за изузеће Републичког јавног тужиоца;

- обавља и друге послове у складу са Правилником о управи у јавном тужилаштву.

Ради разматрања питања од значаја за рад јавног тужилаштва, Републички јавни тужилац може сазвати проширени Колегијум Републичког јавног тужилаштва, који чине Републички јавни тужилац, заменици Републичког јавног тужиоца, апелациони јавни тужиоци, тужиоци посебне надлежности и виши јавни тужиоци.

Глава десета

ОСОБЉЕ У ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Састав и број особља

Члан 117.

Особље у јавном тужилаштву чине тужилачки помоћници, тужилачки приправници и државни службеници и намештеници запослени на административним, техничким, рачуноводственим, информационим и другим пратећим пословима значајним за јавно тужилаштво.

Број особља у јавном тужилаштву одређује јавни тужилац актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, уз сагласност министра надлежног за правосуђе.

Мерила за одређивање броја особља у јавном тужилаштву утврђује министар надлежан за послове правосуђа.

Секретар

Члан 118.

Републичко јавно тужилаштво има секретара који помаже Републичком јавном тужиоцу у вршењу послова тужилачке управе.

За секретара у Републичком јавном тужилаштву може бити постављено лице које испуњава услове за избор за заменика апелационог јавног тужиоца.

Секретар Републичког јавног тужилаштва има статус државног службеника на положају.

Јавно тужилаштво може имати секретара који помаже јавном тужиоцу у вршењу послова тужилачке управе.

Секретара јавног тужилаштва распоређује јавни тужилац.

Тужилачки помоћник

Члан 119.

Тужилачки помоћник помаже јавном тужиоцу и заменику јавног тужиоца, израђује нацрте аката, прима на записник пријаве, поднеске и изјаве грађана и самостално или под надзором врши послове предвиђене законом и другим прописима.

Јавни тужилац или заменик јавног тужиоца кога он одреди, надзире рад тужилачког помоћника.

Звања тужилачких помоћника

Члан 120.

Тужилачки помоћници стичу следећа звања: тужилачки сарадник, виши тужилачки сарадник, саветник и виши саветник.

Звање тужилачког сарадника може стећи лице које има положени правосудни испит, а звање вишег тужилачког сарадника лице које после положеног правосудног испита има најмање две године радног искуства у правној струци.

Звање саветника може стећи лице које испуњава услове за заменика вишег јавног тужиоца. Звање саветника постоји у Републичком јавном тужилаштву и јавном тужилаштву посебне надлежности.

У Републичком јавном тужилаштву постоји и звање вишег саветника, које се стиче одлуком Колегијума Републичког јавног тужилаштва, а може га стећи лице које има звање саветника.

Вредновање рада тужилачких помоћника

Члан 121.

Рад тужилачког помоћника вреднује јавни тужилац, по прибављеном мишљењу заменика јавног тужиоца с којим тужилачки помоћник ради.

На вредновање и последице вредновања тужилачког помоћника сходно се примењују правила о вредновању судијског помоћника.

Тужилачки приправник

Члан 122.

За тужилачког приправника прима се лице које је завршило правни факултет и испуњава опште услове за рад у државним органима.

Тужилачки приправник прима се у основно и више јавно тужилаштво.

Предност имају кандидати који су правни факултет завршили са високом просечном оценом.

При пријему тужилачких приправника нарочито се води рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине, који је у службеној употреби у суду.

Радни однос тужилачког приправника

Члан 123.

Тужилачки приправник прима се у радни однос на три године.

Тужилачки приправник који је на правосудном испиту оцењен са „положио са одликом” има предност приликом пријема у радни однос на неодређено време у звању тужилачког сарадника.

Волонтер

Члан 124.

Дипломирани правник може бити примљен на обуку у јавно тужилаштво, без заснивања радног односа, ради стицања радног искуства и услова за полагање правосудног испита (волонтер).

Обука

Члан 125.

Програм обуке тужилачких приправника и тужилачких помоћника утврђује Државно веће тужилаца.

Тужилачки приправник и тужилачки помоћник може одређено време бити упућен на обуку у друго јавно тужилаштво, државни орган или орган јединице локалне самоуправе.

Остала правила о особљу у јавном тужилаштву

Члан 126.

Особље у јавном тужилаштву дужно је да савесно и непристрасно врши своје послове и чува углед јавног тужилаштва.

На заснивање радног односа, права, обавезе, стручно усавршавање, оцењивање и одговорности особља у јавном тужилаштву примењују се прописи који уређују радне односе државних службеника и намештеника, ако овим законом није друкчије одређено.

Глава једанаеста

СРЕДСТВА ЗА РАД ЈАВНИХ ТУЖИЛАШТАВА

Члан 127.

Средства за рад јавних тужилаштава обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Средства за рад јавних тужилаштава треба да обимом и приливом одржавају самосталност и редован рад јавних тужилаштава.

Државно веће тужилаца предлаже обим и структуру буџетских средстава неопходних за рад јавних тужилаштава за текуће расходе, уз претходно прибављено мишљење министарства надлежног за правосуђе и врши расподелу ових средстава на јавна тужилаштва.

Надзор над трошењем средстава буџета опредељених за рад јавних тужилаштава врши Државно веће тужилаца, министарство надлежно за правосуђе и министарство надлежно за финансије.

Надзор над финансијским и материјалним пословањем Државног већа тужилаца, у делу који се односи на средства буџета из става 3. овог члана, врши министарство надлежно за правосуђе и министарство надлежно за финансије.

Глава дванаеста
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

1.ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Наставак функције јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца

Члан 128.

Јавни тужиоци и заменици јавних тужилаца настављају своју дужност у јавним тужилаштвима у којима су изабрани или распоређени по Закону о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 и 106/06) и Закону о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине („Службени гласник РС”, бр. 67/03, 135/04, 61/05 и 101/07) до 31. децембра 2009. године.

Избор заменика јавних тужилаца

Члан 129.

Одлуку о броју заменика јавних тужилаца доноси Државно веће тужилаца у року од 30 дана од дана избора првог састава Државног већа тужилаца, уз претходно прибављену сагласност министра надлежног за правосуђе.

Избор заменика јавних тужилаца, у складу са овим законом, извршиће се до 1. децембра 2009. године.

Заменици јавних тужилаца изабрани у складу са овим законом ступају на функцију 1. јануара 2010. године.

Првим избором на јавнотужилачку функцију сматра се избор на дужност јавног тужиоца, односно заменика јавног тужиоца, у складу са раније важећим законима.

Престанак дужности и права јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца који су изабрани по ранијем закону

Члан 130.

Јавним тужиоцима и заменицима јавних тужилаца који нису изабрани у складу са овим законом дужност престаје 31. децембра 2009. године.

Јавни тужиоци и заменици јавних тужилаца из става 1. овог члана, имају право на накнаду плате у трајању од шест месеци у висини плате коју су имали у тренутку престанка дужности.

Право на накнаду плате из става 2. овог члана престаје пре протеча рока од шест месеци ако јавни тужилац или заменик јавног тужиоца коме је престала дужност заснује радни однос или стекне право на пензију, а може бити продужено за још шест месеци ако у тих шест месеци стиче право на пензију.

Избор јавних тужилаца

Члан 131.

Избор Републичког јавног тужиоца извршиће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона, а избор осталих јавних тужилаца у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Јавни тужиоци из става 1. овог члана, изабрани у складу са овим законом, ступају на функцију 1. јануара 2010. године.

Уступање предмета

Члан 132.

Предмете у којима до 31. децембра 2009. године поступа јавни тужилац, у складу са Законом о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 и 106/06) и Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС”, бр. 63/01 и 42/02), а који нису окончани, уступају се јавним тужиоцима у чију надлежност предмети спадају по овом закону и закону који уређује седишта и подручја јавних тужилаштава.

Предмети за које је до 31. децембра 2009. године надлежно Посебно одељење за сузбијање организованог криминала, које је образовано у Окружном јавном тужилаштву у Београду, у складу са Законом о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 27/03, 39/03, 67/03, 29/04, 58/04, 45/05 и 61/05), а који нису окончани, уступају се Тужилаштву за организовани криминал, које почиње са радом 1. јануара 2010. године.

Доношење привремених аката о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Републичком јавном тужилаштву, апелационим јавним тужилаштвима и Тужилаштву за организовани криминал

Члан 133.

Привремене акте о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Републичком јавном тужилаштву, апелационим јавним тужилаштвима и Тужилаштву за организовани криминал донеће министар надлежан за правосуђе до 1. септембра 2009. године.

Акте о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Републичком јавном тужилаштву, апелационим јавним тужилаштвима и Тужилаштву за организовани криминал донеће јавни тужиоци ових тужилаштава у року од шест месеци од дана њиховог ступања на функцију у складу са овим законом.

Преузимање средстава за рад, опреме, архиве и запослених

Члан 134.

Потребна средства за рад, опрему, архиву и запослене Републичког јавног тужилаштва преузимају Републичко јавно тужилаштво и апелациона јавна тужилаштава, у складу са надлежношћу одређеном овим законом.

Министар надлежан за правосуђе образоваће комисију која ће извршити расподелу средстава за рад, опрему и архиву из става 1. овог члана.

Државно веће тужилаца образоваће комисију која ће донети решења о распоређивању запослених из Републичког јавног тужилаштва у апелациона јавна тужилаштва, у складу са привременим актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места.

Потребна средства за рад, опрему, архиву и запослене Посебног одељења за сузбијање организованог криминала Окружног јавног тужилаштва у Београду преузеће Тужилаштво за организовани криминал.

Тужилаштво за организовани криминал преузеће запослене из става 4. овог члана, у складу са привременим актом о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места.

Права запослених у Републичком јавном тужилаштву

Члан 135.

На права запослених у Републичком јавном тужилаштву примењују се одредбе закона који уређује права државних службеника и намештеника при промени уређења државних органа.

Надлежност Државног већа тужилаца у вези са средствима за рад јавних тужилаштава

Члан 136.

Надлежности Државног већа тужилаца из члана 127. овог закона до 1. јануара 2011. године, врши министарство надлежно за правосуђе.

Подзаконски прописи

Члан 137.

Подзаконски прописи чије је доношење предвиђено овим законом, донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, изузев акта из члана 82. став 1. овог закона, који ће се донети у року од 60 дана од дана конституисања Државног већа тужилаца.

До доношења подзаконских прописа из става 1. овог члана, примењују се одредбе прописа донетих на основу Закона о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 и 106/06), ако нису супротни одредбама овог закона.

2. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Престанак важења закона

Члан 138.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о јавном тужилаштву („Службени гласник РС”, бр. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 и 106/06).

Престанак важења других закона

Члан 139.

Даном почетка примене овог закона престају да важе одредбе Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС”, бр.

34/01, 62/06 - др. закон и 63/06 – исправка др. закона) у делу који се односи на начин утврђивања плата, додатака и накнада јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца.

Ступање закона на снагу и почетак примене

Члан 140.

Овај закон ступа на снагу даном конституисања Државног већа тужилаца, а примењује се од 1. јануара 2010. године, изузев одредаба чл. 74-84. овог закона, које почињу да се примењују од дана конституисања Државног већа тужилаца.